

Dovídám jsem se, že bohatým smýšlením se zabýváte, zapříčiněním křesťanů a učením křesťské vyznání. Přeci máte o věčné blaho vaší neamrtelné duše ve jménu Boha a sv. církve vás napomínáme, abyste v každosti se navrátili k jednotě věry sv. a tak pojistili spasení své. Nebo křesťstvím se zavřete všechny prostředky života věčného a duší svou vrhněte do záklub věčné.

Spolu vám nařizujeme, abyste v lhůtě 30 dnů, čítající od dne obdržení tohoto listu so dostavil před tento duchovní soud v Olomouci, se zodpovídali z jednoty svého, a se očistil od podezření nadzvoučného.

Přitom dokládáme, že, kdybyste Našeho napomínání neušlechtili a Našemu nařízení v tvrdostnosti své se nepodrobili, vás za vinnou dřetí budeme a trest za provinici křesťství v zákonech církevních vyměřeny, totiž vyloučení z lůma církve sv. vám přisouzen bude.

Dána jest vám lhůta ku pokání, číle tedy, co k spasení duší vaší prosíte, abyste obstáli v den soudu Páně. Amen.

Dáno u duchovního diecézního soudu

v Olomouci dne 1. října 1866

Anni Schuch
Antonius Schuch
Josef Šťastný
Franz Hlava
Lipsalu

římskokatolické a naopak a dalo se to s největší pravděpodobností opět při sňatcích.

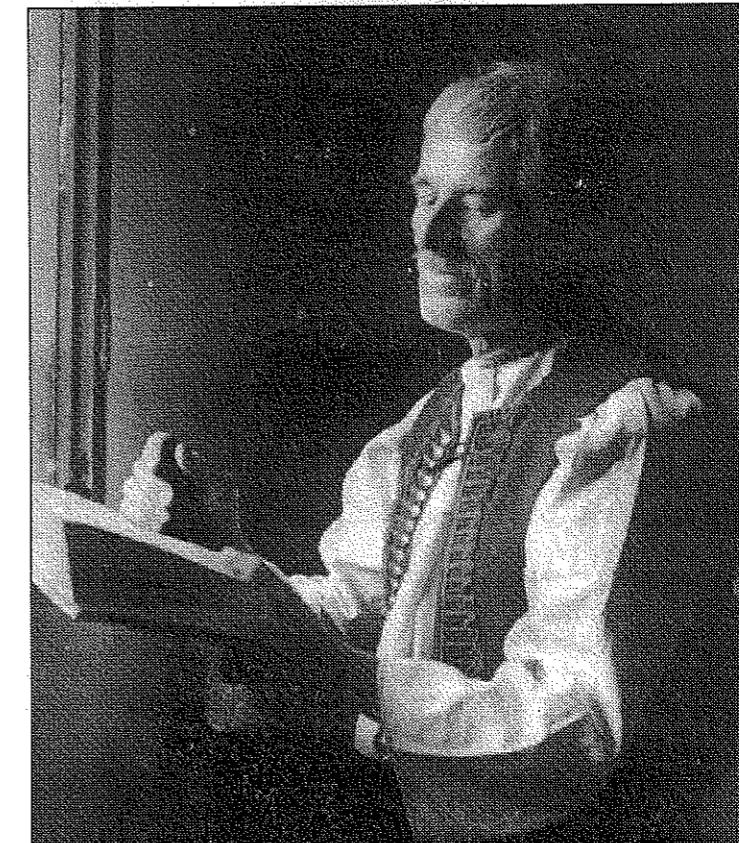
Na začátku tohoto století začal do některých sborů na Valašsku pronikat baptistický vliv. Baptisti se pokoušeli působit zejména na mládež prostřednictvím svého pěveckého kroužku. V letech 1913-1923 přestoupilo k baptistům podle dochovaných záznamů 25 lidí. Od roku 1942 jsou uváděny přestupy jednotlivců nebo celých rodin k církvi adventistů.

K novým vztahům mezi církvemi zve ekumenické hnutí, které klade důraz na společný biblický základ všech křesťanských církví a zve je k vzájemné důvěře a spolupráci. Ta je možná jen tehdy, když se žádná církev nad druhé nepovýše a neprohlašuje se za jedině správnou a samospasitelnou a nepokouší se vnutit jiným své učení a svůj způsob zbožnosti. Různá společenství mají různé důrazy, jimiž si mohou navzájem sloužit, v žádném

případě však prosazovat v jiných církvích své pojetí nebo dokonce přetahovat jejich členy. Smíšené sňatky by neměly vést k náboženské lhostejnosti obou partnerů a k opomenutí náboženské výchovy dětí. Otevřený vztah, vycházející ze společného biblického základu a projevující se vzájemným porozuměním a úctou, je jedině možný a správný v době, kdy je svět ohrožován duchovním a mravním rozkladem, materialismem a ateismem, totalitními tendencemi, sektami, drogami a extremismem.

6. Církevní hudba a zpěv

Vedení zpěvu při bohoslužbách a pohřbech bylo v minulém století svěřeno především učitelům církevních škol. Proto se učitelům říkávalo kantoři, t. j. zpěváci. Z r. 1897 se zachoval zápis, podle něhož byl učitel Otta požádán o vykonávání služby církevního zpěváka, za což mu bylo nabídnuto 100 zlatých ročně. Na pohřby si členové sboru mohli zavolat i jiné zpěváky a za zpěv při pohřbech v kostele a na hřbitově byla určena odměna 50 krejcarů.

Jan Šťastný,
který začal zpívat při pohřbech, foto asi
1930.

252 Pěvecký sbor s řídícím učitelem a varhaníkem Fr. Plachým.

Pěvecký sbor v roce 1944.

Pěvecký sbor s farářem Roubičcem (zcela vlevo) a ThDr. J. B. Staňkem (vpravo), 1987.

Na varhany hrával učitel František Plachý, který se na konci r. 1918 varhanictví vzdal. Učitelé se však dál střídali ve hře na varhany až dor. 1922, kdy se této služby ujal Josef Černota z Liptálu. Později hrál Josef Mrnuštík a dodnes doprovádí za varhany Josef Londa a ing. Dana Řezníková. Při některých příležitostech je na housle doprovází pan Karel Mrlina.

V r. 1913 byl učitelem Plachým založen pěvecký sbor. K nacvičování písni se scházelo až 30 mladých zpěváků a zpěvaček. Pod vedením oblíbeného dirigenta pěvecký sbor vzkvétal, ale když v r. 1929 učitel Plachý zemřel, octl se pěvecký kroužek v krizi. Docela však nezanikl. Fungoval dál při pohřbech a vedla ho při tom jedna z jeho členek - Anna Tomanová. V r. 1933 se opět plně rozvinula činnost pěveckého sboru pod vedením varhaníka Josefa Černoty z Liptálu a k nacvičování zpěvu přicházelo až 25 zpěvaček a zpěváků.

Od r. 1946 převzal vedení pěveckého sboru Karel Gerža z Liptálu, který byl zároveň liptálským kapelníkem. Zpěvu a hudbě věnoval všechn svůj volný čas. Pěvecký sbor zpíval nejen na pohřbech, nybrž i při svátečních bohoslužbách a různých slavnostních příležitostech. Bratr Gerža zemřel v r. 1991, takže stál v čele pěveckého kroužku po 45 let.

V roce 1960 byl ve Lhotě založen pěvecký kroužek pod vedením prof. Vladimíra Novotného ze Vsetína, ale po několika letech se Lhotečtí připojili k liptálskému pěveckému sboru.

V současné době vede zpěváky Jan Vaculík z Liptálu č. 44. Pěvecký kroužek už tedy sboru slouží přes 80 let. Podaří se získat pro tuto službu i nové, mladší členy a členky liptálského sboru?

7. Děti a mládež v liptálském sboru

O výchovu a vzdělávání dětí pečovala církevní škola postavená v r. 1784. V této škole byla vedle bytu pro učitele jediná prostorná učebna, která nemohla dostačovat pro velký počet dětí. Za faráře Kúna patřilo ke škole 352 žáků. Všichni však do školy nepřicházeli. Někteří se neúčastnili výběc a jiní velmi zřídka, a to buď pro velkou vzdálenost nebo pro nemoc a celkovou slabost, nejvíce však kvůli práci, kterou museli doma zastat. Počet žáků se poněkud snížil, když děti ze Seninky začaly být od r. 1846 vyučovány v Senince a když v r. 1884 bylo započato se stavbou školy ve Lhotě a začalo se tam vyučovat v r. 1887. Už předtím, v r. 1873 přijel do Liptálu školdozorce Karel Fiala a nabádal presbyter, aby zařídili školu obecní, aby mohlo být vyučováno ve více třídách. Presbyteri však odmítli "propustit to, co předkové s těžkostí nabylí". Od té doby okresní hejtmanství ve Valašském Meziříčí několikrát vyjadřovalo svou nespokojenosť s úrovní liptálské církevní školy, až v r. 1890 začala v Liptále fungovat obecná škola, která si učebnu ve staré církevní škole půjčovala a platila nájem 50 až 60 zlatých, a to i po r. 1892, kdy v Liptále byla postavena trojtřídní škola za 16 000 zlatých. Problémy